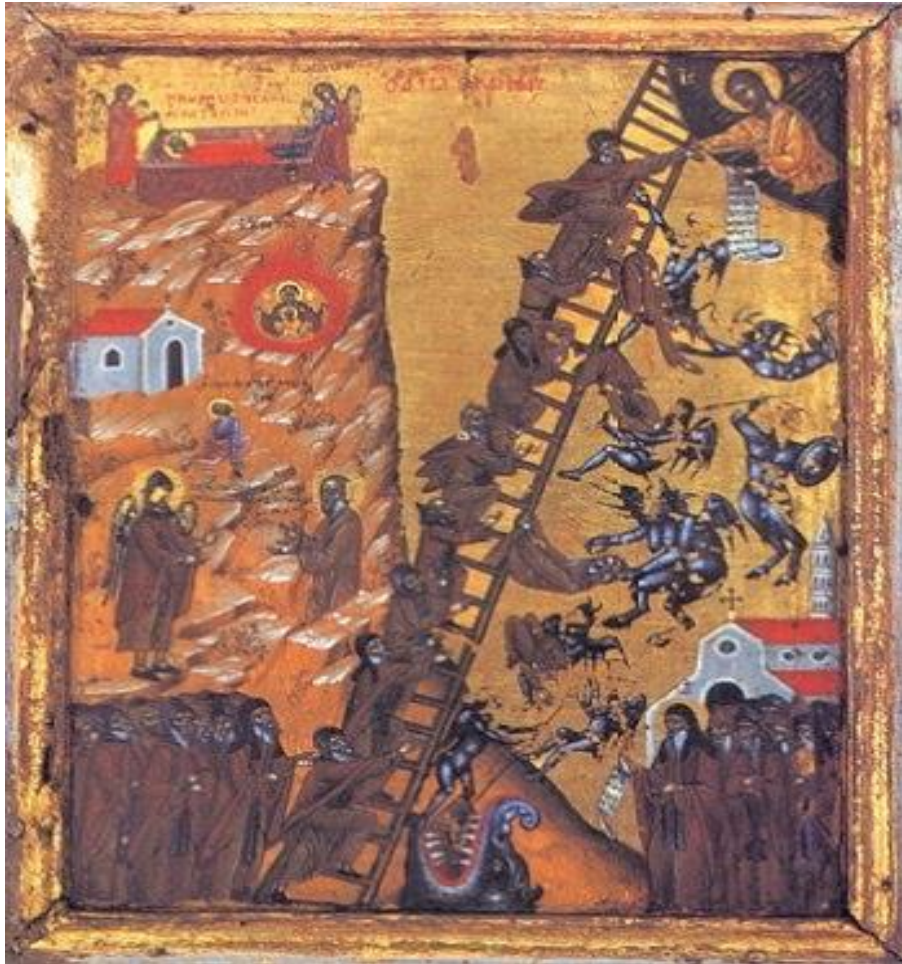

Γιατί να προτιμήσουμε την σκάλα και όχι τον
ανελκυστήρα (ασανσέρ);
του π. Αντωνίου Χρήστου.*

Αγαπητοί Αναγνώστες είναι γνωστό ότι την Δ΄ Κυριακή των Νηστειών η Εκκλησία την έχει αφιερώσει σε ένα πρόσωπο τον Άγιο Ιωάννη τον Σιναΐτη αλλά κυρίως στο βιβλίο που έχει συγγράψει την «Κλίμακα των αρετών». Αφού με την Σταυροπροσκύνηση ο πιστός έλαβε δύναμη, συνεχίζει την υπόλοιπη μισή πορεία του, που όμως είναι ανηφορική, δύσκολη, κοπιώδης και σίγουρα ασκητική. Ο πιστός δεν παλεύει μόνο με τα πάθη και τις αμαρτίες του να σταματήσει και να καθαρίσει, καλείται κυρίως «να κτίσει» και αρετές! Δεν είναι εύκολο γιατί όπως είπε πρόσφατα σε μια ομιλία του ο π. Λίβυος «Όταν θες να αλλάξεις και να πας προς το Φως...τα σκοτάδια σου επαναστατούν και θεριεύουν»! Σε αυτά θα κινηθούμε στο σημερινό άρθρο μας, εσείς απλά ακολουθήστε μας και σε αυτή την περιπλάνησή μας ...

Στο τίτλο του άρθρου μας τίθεται ένα ερώτημα που στην εποχή της τεχνολογικής ανάπτυξης και των ανέσεων, αλλά και της βιασύνης γιατί «ο χρόνος είναι χρήμα» δεν υπάρχει καν αυτό το δίλλημα, θεωρείται αυτονόητο ότι ο πολύ κόσμος προτιμά το ασανσέρ από το να ανέβει σκάλα και ιδιαίτερα για πάνω από δύο ορόφους. Το ίδιο φαίνεται και στο Μετρό, όλοι προτιμούν τις κυλιόμενες σκάλες από τις σταθερές. Όμως αν δούμε τα πράγματα μακροπρόθεσμα και βαθύτερα θα δούμε ότι μακροπρόθεσμα δεν μας συμφέρουν όλα. Το λένε και οι γιατροί άλλωστε στα πλαίσια της καθημερινής άσκησης που ο ανθρώπινος οργανισμός ωφελείται και δεν ζημιώνεται η υγεία του, είναι το περπάτημα και η άνοδος και η κάθοδος της σκάλας με τα πόδια και όχι με τον ανελκυστήρα και αν απαιτείται περισσότερο χρόνος και κόπος από τον εναλλακτικό τρόπο που είναι μεν πιο δελεαστικός αλλά όχι τόσο ωφέλιμος.

Το ίδιο πράγμα συμβαίνει και στην πνευματική ζωή. Όσο ο άνθρωπος ασκείται ψυχοσωματικά και αφιερώνει χρόνο και τρόπο στο Θεό, τόσο πιο πολύ έλκει και τη χάρη Του Θεού. Όσο αντιθέτως ασχολείται και δαπανάται σε άλλα πράγματα και κυρίως με ανέσεις και χωρίς κόπο και πόνο, μας θυμίζει αυτό που έγινε στον πλούσιο και στον Λάζαρο του Ευαγγελίου και όλοι είδαμε το τελικό αποτέλεσμα ποιος πραγματικά ευφραίνεται και ποιος πραγματικά ωδινάται ...!

Το θέμα είναι τι προτεραιότητες βάζουμε στην ζωή μας. Βλέπεις ανθρώπους που πραγματικά καταβάλλουν κόπο και ασκούνται χύνοντας ιδρώτα στα όργανα των γυμναστηρίων και καλλιεργούν το κορμί και τους μυς τους. Άλλοι, γυναίκες και άνδρες πλέον προσέχουν την εξωτερική τους εμφάνιση και χρησιμοποιούν καλλυντικά για να κρύψουν τις ατέλειες και να τονίσουν τα ωραία σημεία τους. Στο φαίνεσθαι όμως επενδύουν και όχι στην εσωτερική καλλιέργεια και μόρφωση καταρχήν και ακόμη περισσότερο στην πνευματική μεταμόρφωση και στην προσπάθεια να καλλιεργήσουν χαρίσματα και αρετές. Αυτά μένουν αιώνια και κυρίως ακολουθούν τον άνθρωπο και μετά τον θάνατο, ενώ τα άλλα είναι μάταια, προσωρινά και εφήμερα.

Ένα αγαπημένο συγκρότημα οι Πύξ-Λάξ σε ένα τραγούδι τους πολύ σωστά επισημαίνουν : «Ότι αξίζει πονάει και είναι δύσκολο...»! Άρα είναι σαν να μας λένε « ότι είναι εύκολο και δεν έχει κόπο και πόνο τότε δεν

αξίζει...»! Και πραγματικά αυτοί οι άνθρωποι που πρόκοψαν στην ζωή όχι γιατί τα βρήκαν έτοιμα αλλά γιατί δεν τους χαρίστηκε τίποτα αλλά δούλεψαν σκληρά αξίζουν τον έπαινο και τον θαυμασμό όλων! Αν αυτό αξίζει για επίγεια πράγματα, πόσο μάλλον για όλους εκείνους που άφησαν τα φθαρτά για τα άφθαρτα, άφησαν τα πάντα και αφιερώθηκαν ψυχή και σώμα στο Θεό, άφησαν τις ανέσεις και αγαπημένα πρόσωπα για να κοπιάσουν και να ενωθούν με το Θεό. Φυσικά μιλάμε για τους ασκητές, αλλά βέβαια η ασκητικότητα σε αναλογία είναι και για τους εγγάμους και για τον κόσμο, με άλλες φυσικά αναλογίες και προϋποθέσεις και στον κόσμο .

Κλείνοντας ας το δούμε και στον ευατό μας, ότι μας δυσκόλεψε αυτό και μας κινητοποίησε και μας ωφέλησε, ότι μας χαρίστηκε χωρίς κόπο και δοκιμασία, αυτό και μας χάλασε στο τέλος αφήνοντάς μας τουλάχιστον ιδιοτροπίες. Ας κοπιάσουμε λοιπόν όπως λένε οι πατέρες της Εκκλησίας «Δίνοντας αίμα και θα λάβουμε Πνεύμα...» **Αμήν!**

***Ο [π. Αντώνιος Χρήστου](#) είναι Προϊστάμενος Ιερού Ναού Προφήτου Ηλία Κορμπι- Βάρης, της Ι. Μ. Γλυφάδας Ε. Β. Β. & Β. Απόφοιτος Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών, Πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών και Κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου στην Ορθόδοξη Θεολογία στο Ελληνικό Ανοιχτό Πανεπιστήμιο.**